

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Liber XVIII. Argvmentvm Libri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D.BVRCHARDI. EPIS. VVORMAC.

occisus sit ipse infans vel suffocatus, an propria morte defunctus: non debent inde securi esse, nec sine poenitentiis ipsi parentes, sed tamen in eis consideratio debet esse pietatis, vbi non voluntas, sed euentus mortis causa fuit. Si autem eos non latet ipsos eius esse interfectores, scire debent grauiter se delinquisse, quod in Ancirano concilio probatur. Quidam autem trium annorum poenitentiam horum iudicant esse debere: quorum unum ex his exigunt in pane & aqua atque se ab omni luxuria tempore penitentiae suae custodiat.

De illis feminis quae abortum fecerint. Cap. LX.

*Ex poenitentiali
Romano.*

Si qua mulier abortum fecerit voluntariè, tribus annis poeniteat.

Finis Libri decimoseptimi.

D. Burchardi

ECCLESIAE VVORMACIENSIS Episcopi, de Visitatione infirmorum, Decretorum Liber XVIII.

ARGUMENTVM LIBRI.

Liber hic infirmos à presbyteris visitandos esse, & quod ad hanc visitationem requirantur, edocet.

CVM sacerdos audierit aliquem infirmum in sua plebe, citò ad eum perget, & ingens cubiculum aquam benedictam super eum, & per omne cubiculum asperget, canticis antiphona: Asperges me domine, & verbu: Exurgat Deus & dissipentur inimici, &c. Deinde dicationem: Deus qui sacerdotibus tuis tantam gratiam Deinde cantet septem Psalmos cum precibus pro infirmis. Deinde Iithaniam cantet. Post hæc omnes iubeat extra

cubiculum secedere. Et appropinquans lecto quo infirmus decumbit, eum blande leniterque alloquatur, ut omnem spem suam in Deo ponat, ut flagellum Dei patienter toleret, & ut haec ad purgationem, & castigationem suam prouenire credit, ut peccata sua confiteatur, ut emendationem promittat, si dominus vitam concederit, pœnitentiam pro culpis commissis spondeat, ut substantiam suam dum adhuc sensus & ratio viget, disponat, ut peccata sua eleemosynis redimat, ut his qui in se peccauerunt indulget, ut rectam fidem, & credulitatem teneat, & si fidem ex integro non sapuerit, presbyter eum docere bebet: & ut de Dei misericordia nunquam desperet, doceat. Cum his & huiuscmodi alloquuntionibus fuerit mens infirmi relevata, data benedictione, interroget eum de singulis per ordinem.

Quando presbyter domum intrat in qua infirmus iacet, primum dicat.

Pax huic domui.

Et omnibus habitantibus in ea.

*Postea benedicur sal & aqua, & aspergatur
in domo cum antiphona.*

Benedic domine domum istam, & omnes habitantes in ea, quia tu domine dixisti: pax huic domui, benedic domine timentes te pusillos cum maioribus, benedicti vos domino qui fecit cœlum & terram.

*Post haec canendi sunt septem Psalmi penitentiae. Deinde Lithuania. Qua expleta cantetur: Pater noster. Et ne nos inducas in temptationem,
Sed libera nos à malo, Amen.*

Saluum fac seruum tuum,

Deus meus sperantem in te.

Mitte ei domine auxilium de sancto,

Et de Sion tuere eum.

Nihil proficiat inimicus in eo,

Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

Festo illi domine turris fortitudinis,

A facie inimici.

Dominus conseruet eum, & viuifiet eum, & beatum faciat eum in terra, & non tradat in animam inimicorum eius.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius.

D. BVRCHARDI EPIS. VVORMAC.

Vniuersum stratum eius versasti in infirmitate eius.
Domine exaudi orationem meam.

Psalmus: Miserere mei Deus.

Sequitur Oratio. Oremus.

O Mnipotens & misericos Deus, quæsumus immensam pietatem tuam, ut ad introitum in tuo nomine humilitatis nostræ, hunc famulum tuum. N. in hoc habitaculo iacentem fessum, salutiferè visitare digneris, sicut visitare dignatus es domine Tobiam, & Saram socrum Petri, puerumque Centurionis, ita & iste pristina sanitatem animæ corporisque recepta, gratiarum tibi in Ecclesia tua referat actionem. Per do.

Tunc detur ei locus secretior confitendi, et quod maximum est, interroget eum de fide Catholica. Et sic dicat.

Credis in Deum patrem, & filium, & spiritum sanctum? Respon. Credo. Credis quod iste tres personæ unus Deus sit? Respon. Credo. Credis quod in ipsa incarnatione qua nunc es, resurgere habes in die iudicij, & recipere siue bonum siue malum quod gessisti? Responso. Credo. Vis dimittere illis peccata sua qui in te peccauerunt? Respon. Volo. Vis peccata quæ fecisti emendare si reuiuisca? Responsio Volo.

Postea vngatur. Post confessionem, et fidem redditam, etunctionem, dicatur Antiphona.

In veritate tua exaudi me domine. Psalmus.

Domine exaudi orationem meam, auribus percipe.

Deinde kyri eleison, et Pater noster cum his precibus.

E Xurge domine Deus exaltetur manus tua, Ne obliuiscaris pauperum.
Tibi enim derelictus est pauper,
Orphano tu eris adiutor.
Desiderium pauperum exaudiuit dominus,
Præparationem cordis eorum audiuit auris tua.
Mirifica misericordias tuas,
Qui saluos facis sperantes in te.
Tu autem in sancto habitas,
Laus Israël.

Ad te clamauerunt, & salui facti sunt,
In te sperauerunt, & non sunt confusi.
Ne tradas domine bestiis animam confidentem tibi,
Animam pauperis tuine obliuiscaris in finem.

Postea sequuntur iste Orationes. Oremus.

Deus qui famulo tuo Ezechiæter qui nos annos ad vitam donasti, ita & famulum tuum. Non à lecto ægritudinis tua potentia erigat ad salutem. Per Christum.

Alia.

Respice domine famulum tuum. Non in infirmitate sui corporis laborantem, & animam refoue quam creati, vt castigationibus emendatus, continuò se sentiat tua medicina esse salutatum. Per Christum.

Alia.

Deus qui facturæ tuæ pio semper dominaris affectu, inclina aurem tuam supplicationibus nostris, & famulum tuum. Non ex aduersa valetudine corporis laborantem placatus respice, & visita in salutari tuo, ac cœlestis gratiae ei præsta medicinam. Per Christum.

Alia.

Deus, qui humano generi salutis remedia, & vitæ æternæ munera contulisti, conserua famulo tuo. Non tuarum dona virtutum, & concede ut medelam tuam non solum in corpore, sed etiam in anima sentiat. Per.

Alia.

Virtutum cœlestium Deus, qui ab humanis corporibus omnem languorem, & omnem infirmitatem præcepisti tui potestate depellis, adesto propitius huic famulo tuo. Non fugatis infirmitatibus, & viribus receptis, non men sanctum tuum instaurata protinus sanitatem benedicat. Per dominum.

Alia.

Domine sanctæ, pater omnipotens, æternæ Deus, qui fragilitatem conditionis nostræ infusa virtutis tuæ dignatione confirmas, ut salutaribus remediis pietatis tuæ corpora nostra & mebra vegetentur, super hunc famulum tuum. Non propitiatus intende, ut omni necessitate corporeæ infirmitatis exclusa, gratia in eo pristinæ sanitatis perfecta reparetur. Per dominum.

D. BVRCHARDI EPIS. VVORMAC.

Alia.

O Remus fratres dominum nostrum pro fratre nostro
quem dure ad præsens malum languoris affigit, n*on*
eum domini pietas cœlestibus dignetur curare medicinis,
vt qui dedit vitam, det & salutem. Per.

Alia.

D Omine sanctæ pater omnipotens æternæ Deus qui
es via, & veritas, & vita, exaudi & conserua famulum
tuum. N. quem viuificasti & redemisti precio magnæ san-
cti sanguinis filii tui. Per eundem.

S i infirmus in desperatione fuerit, reconcilia eum cara-
tione his sequentibus orationibus, vt quando conua-
luerit, secundum canonum & sanctorum
patrum statuta, & qualitatem de-
licti pœnitentia.

Reconciliatio infirmi.

P Ræsta quæsumus domine huic famulo tuo. N. digna
pœnitentiæ fructum, vt Ecclesiæ tuæ sanctæ, à cuius
integritate deuiarat peccando, admissorum veniam con-
sequendo, reddatur innoxius. Per.

Alia.

O Mnipotens sempiternæ Deus, confitenti huic famo-
lo tuo. N. pro tua pietate peccata dimitte, vt non
plus ei noceat conscientiæ reatus ad pœnam, quæ in-
dulgentiæ tuæ pietas profit ad veniam. Per.

Alia.

E Xaudi domine præces nostras, & confitentium tibi
parce peccatis, vt quem conscientiæ reatus accusa,
indulgentia tuæ miserationis absoluat. Per dominum no-
strum Iesum Christum.